

Aman

– AYŞE AKBULUT · 21 Şubat 2010

Aman!

Aman efendim, aman!

Galiba Âhir Zaman!

Manzarası yurdumun,

Tufan gününden yaman!

Göz görmez aydınlıkta;

Asümanedek duman.

Yer dumanmış ne çıkar,

Duman dolu âsüman.

Türk evi delik deşik;

Yıkı dökük hânüman.

Duraksız itiş kakış;

Süresiz karman-çorman.

Anne çocuk doğurur,

Köpek soyundan azman.

Beyinler zıpzip kadar,

Mideler koskocaman.

Aziz fikir buğdayı,

Katıra mahsus saman.

Boş lâf, hep dalga dalga;

Uçsuz bucaksız umman.

Hayvanlık orkestrası:

Eşek, birinci keman.

Orman keleş, nebat kel;

Nebat adamlar orman.

Midelerde ihracat,

Günde beş milyon batman.

Milli servet matbaa,

Bilmem kaç milyar harman.

Yangın evinde satranç;

Plân, reform ve uzman.

Tam bir buçuk asırdır,

Maymunlardan eleman.

Bizdeki hale nispet

Maymun taklitten pişman.

Hangi yol Türke uygun,
Hangi parti tercüman?
Çıkamaz meydanlara;
Camide mahpus iman!
Silah küfrün belinde,
Küfrün elinde, ferman.
Cehle sorarsan ilim;
Zehre sorarsan, derman.
Rahmet, meçhul kelime;
Bilinmez isim, Rahmân.
Kutsal kitaptır fuhuş;
Ahlâk, okunmaz roman.
Tarih, kontra gerçeğe;
Hürriyet hakka düşman.
Millete kasdedenin
İsmi milli kahraman.
Yere batsın bu dünya,
Bu dünyadan hayr uman!
Genç adam, at yorganı!
Sana haram, uyuman!
Aman, efendim aman!
Efendim, aman, aman!
Necip Fazıl Kısakürek